

Beslutningsforslag nr. B 73. Fremsat den 13. januar 1988 af Birthe Hansen (SF), Birgitte Husmark (SF), Hanne Thanning Jacobsen (SF), Ingerlise Koefoed (SF), Jes Lunde (SF), Stillinger (SF), Ebba Strange (SF) og Jens Thoft (SF)

Forslag til folketingsbeslutning om adresseløse forsendelser

Folketinget pålægger regeringen inden 1. juni 1988 at fremsætte lovforslag, som gør det muligt for den private forbruger at frasige sig modtagelsen af adresseløse forsendelser, når bortses fra statslige og kommunale publikationer samt lokalaviser, som indeholder stof om lokalområdet.

Lovforslaget skal udarbejdes efter følgende retningslinjer:

1. Mennesker, som ikke ønsker at modtage adresseløse forsendelser og som utvetydigt gør opmærksom på dette ved at opsætte besked herom på deres respektive brevkasse eller på deres indgangsdør, skal respekteres og dermed friholdes for modtagelsen af ovennævnte forsendelser. Undtaget fra denne bestemmelse er statslige og kommunale

publikationer, hvor det på omslaget tydeligt fremgår, at de skal tilgå samtlige husstande, samt lokalaviser, som udkommer regelmæssigt, og som indeholder stof om lokalområdet.

2. Alle posthuse, som omdeler adresseløse forsendelser, skal fremover tilsluttes en genbrugsordning, således at overskydende adresseløse forsendelser og forsendelser, som kunderne må have indleveret eller nægtet at modtage, videregives til genbrug.
3. Yderligere ønskes gennemført en prisdifferentiering ved postvæsenets omdeling af adresseforsendelser, således at forsendelser, der kan genbruges, takstmæssigt gøres 20 pct. billigere at få omdelt end forsendelser, som ikke kan genbruges.

Bemærkninger til forslaget

Importen af papir er i dag en betydelig post på valutaregnskabet. En ganske betydelig del af dette papir distribueres af postvæsenet. Antallet af husstande, der modtager adresseløse forsendelser, udgør 2.345.998. Ved en differentieret prispolitik over for adresseløse forsendelser vil man kunne øge andelen af genbrugspapir, mindske belastningen af miljøet, mindske valutaunderskuddet og skærpe producenterne opmærksomhed over for de afledede miljøkonsekvenser. En differentieret prispolitik i distributionsleddet vil ikke virke konkurrenceforvridende på samme måde, som hvis man greb ind i produktionsleddet.

Samtidig skal nævnes, at mange af de reklamer, som ikke kan genbruges, bliver trykt i udlandet.

Som forholdene er i dag, gøres den enkelte forbruger opmærksom på af P & T, at adresseløse forsendelser kan leveres tilbage til posthuset, men det ændrer ikke på ressourcetilstanden, hvis disse tilbageleverede forsendelser ikke samtidig genbruges. Derud-

over modtager postvæsenet ca. 10 pct. flere reklamer, end det kan fordele, hvilket fremgår af skrivelsen »adresseløse forsendelser« fra Postens Kundetjeneste. Disse forsendelser genbruges heller ikke i dag, såvidt det er forslagsstillerne bekendt.

Når stat og kommune samt lokalaviser skal fritages for ordningen, er det, fordi en del af dem har en vigtig funktion i forhold til lokalsamfundet. Stat og kommune skal have mulighed for at omdele vigtige meddelelser til samtlige husstande, f.eks. AIDS-pjecer m.v. samt oplysninger i henhold til lov om kommuner og lokalplanlægning og lignende. Forsendelser, som ønskes omdelt til samtlige husstande, skal godkendes af P & T efter retningslinjer udarbejdet af Kultur- og Kommunikationsministeriet, og det skal tydeligt fremgå af publikationen, at den skal omdeles til samtlige husstande, så det ikke er det enkelte postbud, der skal afgøre, hvem der skal have tryksagen, og hvem der ikke skal have den.